

స

ద్దికూడు దినే యాలైపోయాక..

“బరిగొడ్డను యిప్పండమో!” అని

దేవలం దగ్గర గొడ్డుగాసి కొండన్న గెట్టిగా

అరిసి.. జంగిటి దిక్కు సాగిపాయ.

ముసిలి బర్రెను దప్ప, మిగిల్చేటిని ఇప్పి జంగిటికి

తోలింది మాయమ్మ.

జంగిటెనుములు సాగి మాఊరి వంకదాటి పొయినాక..

గొడ్డుమ్మిడి పోలేని ముసిలెనుముకు సట్లో మిగిల్చి సద్ది

బువ్వ కడుగునీళ్లలో బోసి ముందర బెట్టింది. అది సద్ది

బువ్వనూ, మాయమ్మనూ మార్చి మార్చి సూచ్చా..

పండ్లాడిపోయిన నోటితో నిదానంగా తింటాంది.

“ముసిలి ముచ్చాన నాకింత బువ్వబెట్టే మాతల్లివమ్మా

నువ్వు.. అన్నెట్టుంటాయి ముసిలిబర్రె సూపులు.

‘నువ్వు జేసిన మేలు నేను బతికినన్నాళ్లు మర్చిపో

తానా!?’ అన్నెట్టుంటాయి మాయమ్మ సూపులు.

దాని వీపూ, మోరా నిమిరి మెడ తలుగు ఇప్పింది

మాయమ్మ.

అది సిన్నంగా వంకదిట్టు పోతాంది మేసిరాదానికి.

దానికి ఊర్లో దూడలు పదికి పైనే జతవుతాయి. అప్పుడు

ఆ దూళ్ల గుంపునకు ముసిలిబర్రె పెద్దదిక్కు మాదిరి

కనబడతాది.. అచ్చం మా నారవ్వ మాదిరే!

ఇరుగు పొరుగు ఆడంగులు సేలల్లో పనికో, గెడ్డికో

పోతా.. సిన్నపెల్లోళ్లను నారవ్వ దగ్గర ఇడిసిపెడతారు.

పిల్లోళ్లు బావులదిట్టు, వంకదిట్టు పోకుండా కనిపెట్టుకో

మని బతిమాలి ఎలబారతారు.

ఏడిసి అమ్మల ఎనకబడే పిల్లోళ్లను..

“నేనుండే! మంచి కథలు సెప్తా రాండి” అని బుజ్జగిచ్చి..

“బెన్నె తిరుక్కోండిమ్మోయ్! పిల్లోళ్లు ఎగజూచ్చాంటరు”

అని ఎనకనుండి అరిసి సెప్పుద్ది నారవ్వ.

వాళ్ళొచ్చిన దనకా పిల్లోళ్లను కంటికి రెప్పలా కనిపెట్టుకో

నుంటాదామె.

అదేమాదిరి ఎనకమ్మటి ఉండే దూడలకు..

‘మీరు పైరుచేలల్లోబడి తింటే రైతులు కొడతారు.

వంక ఊబిలో దిగితే పానాలు పోతాయ్. వొంటిగా

కోళ్లను దెంకపోయ్యే కుక్కలకు సిక్కొద్దు. భద్రం” అని

ముసిలెనుము జాగర్రలు సెప్పుద్దనుకుంటా. మనకు

తేలికుంటే మటుకు వాటిమాటలు వాటికుంటాయి గదా!

యాడన్నా గొడ్డు సస్తే రాబందులకు ఈకెబెరికినట్టు..

ఎత్తుబడిన గొడ్డు, ముసిలి బర్రెల గురించి కటికమనిషికి

ఇట్టే పోబడి తెలిసిపోద్ది. మెడలో సత్తుకంటే, ముక్కుకు

బులాకి, ఆముదం బూసి ఎనిక్కి దువ్విన తెలువూన

లుపూ కలగలిసిన జుట్టూ, లుంగీమీద జుబ్బా తొడిగి,

ఎర్రగా వక్కాకు నవలిన నోటితో.. టీవీయస్ బండిమీద

తిరుగుతా ఆయుప్ప మాఊర్లలో కటికగొడ్డ యాపారం

జేస్తా ఉంటాడు.

అరోజు ఆయుప్ప మా ఇంటికొచ్చి..

“మీ ఇంట్లో ముసిలి బర్రె ఉందంట గదా! ఇచ్చారా!?”

అని ముసిలెనుమును కోతకు అడిగింది.

మాయమ్మకు కోపమొచ్చింది.

“మేము గొడ్డును కటిక్కు ఇచ్చామని యెవురన్నా మీకు

సెప్పింది. పోయ్ రాపో!” అనింది కటువుగానే.

“అర ఇంగ అది మీకు జేసే ఆదాయమేమింది?”

అన్నేడు ఆయుప్ప మామూలుగానే.

మా ముసిలెనుము కట్టుపాయపు పడ్డగా ఉన్నప్పుడు..

మాయమ్మ కోడండ్రతో సతపోరి మాయమ్మకు తోలి

పంపి, మట్టిలో కలిసిపోయింది. అందుకేనేమో..

అదంటే ఆమెకు పానం.

నేను రంగంలోకి దిగి నాలుగు ముతక మాటలనేసరికి..

“ఎందుకులేబ్బా అంతకోపం” అంటా కటికె యాపారం

మనిషి యలబారిపాయ.

ఒకరోజు పొద్దు తిరుగుడు చేనికి మడవకట్టి ఇంటికొచ్చి,

పెద్దపాక కోళ్లగూటి బండమీద పెట్టబోతా ఉండగా..

“ఓ నాయినా! మూలీధికి బొయ్యి ఈర్రాఘవ మామను

తోడకరాపో! ముసిలి బర్రెకు కాలిరి

గింది, కట్టుగట్టియ్యాల” అని ఎను

ముల కొట్టులోనుండి మాయమ్మ

గెట్టిగా కేకబేసింది.

మాయమ్మ గొంతును బట్టి అర్థమ

య్యింది.. అది పెద్దదెబ్బేనని.

పొయ్యి సూజును గదా! దెబ్బతగి

లిన వూపున ఎటో ఇంటికొచ్చి

పడిపోయింది. ముంద

రికాలు వట్టికాలి

పైన మోకాలుది

గ్గర విరిగిపోయి

వేలాడుతా

ఉంది. అది

మాదిక్కు

దీనంగా చూస్తా

ఉంటే.. గుండెల

మీద ఎవురో సమ్మె

టతో మోదినట్టు

బాధగా ఉంది.

పరుగుపరుగున వీర్రాఘవ

మామోళ్ల ఇంటికొడికి

పోయినా. అప్పుడే ఆ

మామ కాడి ఇప్పి ఎద్దు

లను గాటిమీద కట్టేస్తా

ఉండాడు. ఆ మామకు

పశువుల వైద్యము తెలుసు.

“మామా మామా! మా ముసలి ఎనుముకు కాలిరి

గింది. కట్టు కట్టాల మామా” అని బతిమలాడినా.

ఆ పక్కనే ఉన్న మా అత్త వక్కాకు బొక్కలాడుతా..

“ఓయబ్బ! ఊరూ, మాలాడుకు ఈ డాకటేరే దొరికిం

డబ్బా!” అని చెనికింది.

“మెట్టుతో నోటిమంద కొడ్తా.. అడ్డకూతలు

కూచ్చే! అవతల మనిషి ఇబ్బంది పడి వాకిలి

దొక్కి అడుగుతాంటే, ఇట్టేనూ మాట్లాడేది?”

అని మాయత్తను గదిరిచ్చి..

“నువ్వొంటికి బొయ్యి కట్టుకు గుడ్డలు, రెండు

కోడిగుడ్డు జూసిపెట్టు దొరా! నేను పసురాకు, ఎదురు

దబ్బులా దీసుకోనొచ్చా” అని వీర్రాఘవ మామ సెప్ప

గానే.. పానం నిమ్మలబడి, ఇంటికొచ్చి ఆయుప్ప సెప్పి

నోటియి సిద్దం జేసేలోపల ధర్మాత్ముడు, మద్దినాల సంగటి

గూడా తినకుండా సెప్పినట్టే వచ్చిండు.

‘నమస్తే తెలంగాణ, ముల్కనూరు ప్రజారంధాలయం’ సంయుక్తంగా నిర్వహించిన ‘కథల పోటీ-2022’లో రూ.3 వేల బహుమతి పొందిన కథ.

వెంకటరెడ్డి గంటా
93980 73757

మెడ తలుగు